ناول
Ketabton.com
انتظار
لیکوال: سیدادریس سادات
ډیزاین: د ښار هلک
۰۷۳۱۳۶۳۲۰۱

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم .	انــتــظـــار (نـاول)
لیکوال .	سیدادریس (سادات)
ډیزاین .	پــخـپـلــه لـیـکـوال
شماره .	0731363201
کال .	۱۴۰۲ /۲۰۲۳
چینل .	https://t.me/sadatketabtoon
ګروپ .	https://chat.whatsapp.com/KXxowf0dlHRDKR

که چیرې تاسې هم د خپلو کیسو ناولو او کتابونو لپاره ښکلی ډیزاین غواړۍ نو له موږ سره په تماس کې شئ...

0731363201

SA

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

هغه چاته چې زه یې دلته ذکر نشم کولای خو ټول مینوال پوهیږي چې څوک دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لنډو کیسو لوستلو لپاره
راسره په فیسبوک کې
ملګري شئ.

Said adrees sadat

پیل:

***

د پنجشنبې ورځ وه، زمونږ د دوهم سمستر اخیري امتحان و.

مور سهار وخته ناري کړې:

عادله زویه!

پاڅیږه لمونځ وکه.

زه پاڅېدم، لمونځ مې وکړ او درس مې یو ځل بیا له ځان سره تکرار کړ.

او ځان مې د پوهنتون د تګ لپاره اماده کړ.

له خپلې کوټې چې باهر لاړم مور مې د سهار چای تیار کړی و. پلار مې هم په خپله څوکۍ ناست و، د هغه هم ځان تیار کړی و دفتر ته د تللو لپاره.

زه چې نږدې ورغلم ویل یې:

عادله زویه نن دې اخیري امتحان دی؟

ما ورته وویل:

هو پلاره نن اخیري امتحان دی

پلار مې وویل:

خا د رخصتی لپاره څه پلان لرې؟

ومې ویل:

پلاره ملګرو مې ډېر ټینګار کولو چې باید کلي ته لاړ شو او رخصت هلته تیر کړو او پلاره زما هم زړه کیږي چې لاړ شم په ماشومتوب کې چې تللي یم بیا مې کلی ندی لیدلی.

پلار مې وویل:

اړتیا نشته چې کلي ته ځې. همدلته اوسه او که زړه دې ډېر تنګ وي نو بل ولایت ته لاړ شه خو کلي ته تلل هېر کړه.

ورته مې وویل:

پلاره زه ولې نشم کولې چې کلي ته لاړ شم؟

پلار مې په سوک میز وواهه او ویې ویل:

چې ومې ویل نشې تلې نو بیا نشې تللی!

نور پورته شو د میز له سره او په غصه روان شو.

مور مې غلې ناسته وه.

ورته مې وویل:

مورې! پلار خو مې څه راته نه وایي ته یې راته ووایه اخر ولې نه تاسې کلي ته ځی او نه ماته اجازه راکوی

مور اول غلې وه

له لږې خاموشی وروسته یې وویل:

عادله چای دې خلاص کړه، او پوهنتون ته دې لاړ شه.

ماته هم ډېره غصه راغله خو هيڅ مې هم ونه ويل

زړه کې مې اراده وکړه چې دې کلي ته خو حتمن ځم ترڅو هرڅه معلوم کړم.

د کور له دهلېزه ووتم

کيلي مې د موټر په لاس کې نيولې وه

ګراج ته لاړم، موټر مې چالان کړ او د پوهنتون په لور روان شوم

بس يو رقم مې امتحان ورکړ.

د باندې چې راووتم مسيح راته ولاړ و

د هغه عادت دى چې ومې ګوري نو غېږ رانه چاپېره کوي او ځومره چې يې وس وي زور راکوي نن يې هم همداسې وکړل خو زما وضه ښه نه وه

هغه پوه شو

ويل يې:

يارو؟ دې شوي څه

وکړه ورته مې کيسه ټوله

:يې ويل

کوې؟ څه اوس نو ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کلي ځم بس چې وويل مې ورته

:وويل مسيح

ځې؟ اجازې يې پرته نو

ومې ويل:

که اجازه واخلم هم پلار مې اجازه نه راکوي، نو بې اجازې ځم

مسيح وويل:

يارو چې اوس دې اراده کړې نو صحي ده. زه هسې هم تلم کلي ته او ستا او زما کلی خو يو دی.

ته به له ما سره لاړ شې زمونږ کور ته

او دواړه به يوځای د هر څه معلومات وکو.

ورته مې وويل:

خبره خو دې ډېره ښه ده خو مور ته مې هم بايد يوه بهانه وکړم.

هيڅ کومه بهانه راسره نه وه يو ناڅاپه مې د پلار خبرې ذهن ته راغلې

مور ته مې زنګ وواهه:

ورته مې وويل:

مورې! زه ځم د مسيح دوې سره پنجشېر ته

هلته هم زمونږ ډېر ملګري دي

رخصت به د هغوي سره تېر کړم

ويل يې:

سمه ده زويه.

زه به دې پلار ته ووايم, خو يو څه پيسې هم له ځان سره له بانک
راواخله بيا لاړ شه

زه مې د مور او پلار يوازينی زوی يم. يوه کوچنی خور لرم هغه هم
مکتب وايي.پلار مې خپل دفتر لري. ډېر خلک يې د لاس لاندې کار
کوي خپل کورونه او موټرونه لرو

ژوند کې مې د هيڅ شيز کمی نشته.

نو زه هم لاړم بانک ته لږې پيسې مې راووستې.

لږ څه ميوه او د اړتيا وړ توکي مو واخيستل

موټر کې زه او مسيح کيناستو او د کلي په طرف روان شو.

کله چې کلي ته نږدې شو نو نور لاره خرابه وه.

مسيح وويل:

دلته زما يو ملګری دوکاندار دی هغه سره به موټر پريدو

ما هم ورسره ومنله

کله چې مو موټر هغه کس ته وسپاره نو

هغه کس وويل:

تاسې بې غمه اوسی زه پرې پام کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ هم له موټر ښکته شو او پیاده د کلي په طرف روان شو

د لږ مزل وروسته یوه غونډۍ مو مخې ته راغله

له هغې غونډۍ چې ښکته شو نو یو لوی خوړ و

دواړه خواوو ته یې لوی لوی غرونه موجود و او په منځ

کې همدا خوړ ښه په شور او ځوګ روان و

دوهمه برخه:

مونږ چې کله خوړ ته ورسېدو نو خدای شته ستړی شوي وم کله مې دومره مزل نه و کړی

نو مسیح ته مې وویل:

وروره راځه چې لږه دمه وکړو

ویې خندل ویل یې:

سمه ده زما نازولیه وروره

زه هم ورته مسکی شوم

د خوړ په اوبو کې مې لاس ښکته کړ ډېرې یخې وې

مخ مې پکې ومینځه

نور لاړم د اوبو ترخنګ په یوه تیږه کښیناستم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له لږې دمې وروسته مسیح ته مې وویل:

راځه وروره چې حرکت وکړو

هغه هم سر وخوځاوه او روان شو

شاید لس دقې مزل به مو د خوړ په غاړه کړې وي چې ومې لیدل مسیح یوې پولې ته پورته شو

ماته یې هم لاس ونیوه

ما هم لاس ورکړ

ورپورته شوم

چې پام مې شو

هر طرف ته شنه فصلونه ولاړ و

لوړو چنارونو کلي ته لا ښکلا وربښلې وه

کورونه په غرونو کې په ډېر مهارت جوړ شوي و

زه ډېر کوچنی وم چې کلي ته مې پلار راوستی وم

نو هیڅ مې هم نه و په یاد

ددې ښکلې منظرې په لیدو بیخي هیران شوم

ما ډېر ښایسته ځایونه لیدلي و خو ددې کلي په اندازه ښایست ما لومړي ځل ولیده

د ابشارونو د اواز سره د مرغانو اوزونه یو شوي و او یوه ښکلې موسیقي یې ترې جوړه کړې وه

عجیبه ښایسته منظره وه

زه د کلي په ښایست کې ډوب وم چې مسیح راته په اوږه لاس کیښوه

ویل یې:

یارو ځنګه ودرېدې، راځه کنه

زه هم ورسره روان شوم

مونږ د پټو په پولو روان و

په هر پټي کې به یو دا دوه کسه حتمن موجود و

او د ستر خبره خو بیخي هم نه وه

له هر ځایه به ښځې معلومیدې

چا به په پټي کې کارکاو نو چابه پیتۍ په سر کړې و

خو خیر بلاخره چې مسیح د یوې دروازې مخې ته ودرولم

ویل یې دا زمونږ کور دی

دروازه یې ټک ټک کړه

پلار یې راووته

زمونږ په لیدو ډېر خوشحاله شو

ډېر ښه روغبړ یې وکړ راسره

وېښ يې دننه راشه

کور ته چې ورغلو نو ټولې کوټې له ختو په ډېر ښکلي انداز جوړې کړې وې

د کور په چپ اړخ کې يې د مالونو لپاره ځای جوړ کړی و

په کوم کې چې يې دوه غواګانې تړلې وې

مخامخ ډېرې کوټې وې

مونږ هم د له ټولو نه په ښنګ کوټې ته لاړو

د مسيح مور هم راغله

ويل يې:

پخير راغلی بچيانو تاسې کېنی زه درته چای راوړم

مسيح ورته وويل:

مورې که زما منې له چايو تېره شه

ډوډی راوړه چې وږي يو

که رېښتيا ووايم زه هم ډېر وږی شوی وم

نو د مسيح خبره مې په زړه ډېره ښه ولګيده خو څه مې ونه ويل

لږه شيبه وروسته د مسيح پلار ډوډی راوړه

هګۍ يې په سوچه غوړيو کې پخې کړې وې

او يخې شړومبې هم وې ورسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور هم ډېر څه و خو زما دي دواړو ته ډېره تلوسه وه

خو بس ښه په مړه خېټه مو ډوډی وخوړه

له ډوډی وروسته مې مسیح ته وویل:

شي؟ څنګه به کار زما دا یاره

وویل مسیح:

وشي به هرڅه

دي ډېرې ورځې واخله خوند اوس نه رخصت پریده هرڅه دا اوس خو ګورو ورسره به بیا

شوه شپه کې خبرو همدې په

کړ جوړ کټ لپاره زما مسیح

شوم ویده ارامه په هم زه

راپاڅیدو لپاره لمونځ د وخته سهار

وڅکه چای سهار د مو وروسته لمونځ د

وویل مسیح:

وګورم کلی دا درباندې نن چې ده خوښه دي څنګه یارو عادله

ومنله ورسره هم ما

ووتو دباندې څخه کور له

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل ترڅو کړم راون پولو په يې بيا وليدل پټې خپل اول راباندې مسيح وګوري راباندې باغ

چيغې لرې ډېر له چا يو نو شو تېر پټو د دوی مسيح د چې ښکه وهلې:

ملالې واا ملالې

کړ راپورته سر چا يو پټې له سره چيغو دې له

کړ يې غږ ور:

وايې څه بيا ده خبره څه

و خوږ ډېر غږ دا ووايم ريښتيا که

کړم جلب يې ته طرف ځان د نو

راوګوري ته طرف زما ځل يو کاش چې ويل سره ځان مې همدا

پښه مې ناڅاپه يو چې وې ښځې کې جلی همدې په مې سترګې وخويده

وغورځېدم پولې له او

کړ يې غږ نو راوکتل شاته چې مسيح:

يې؟ ښه عادله

شوم راپورته هم زه

يې خندل او راليدل طرف په زما هم جلی هغې چې ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوه هېره رانه دنيا نو وليده هغه مې چې کله

مخ ګرد سپين هغې د

يې سترګې ښکلې

درلودې يې سترګې راښکونکې زړه ډېرې خو وې نه غټې هم څه که

وشرموې به حورې چې ويل به تا چې وه داسې يې خو خندا

ويښتانو د يې ښادر خپل نو کاو کار يې کې پټې په چې لپاره ددې
وه راپرته ته مخې يې کمڅۍ اوږده چې و کې چاپېره داسې

درلودې يې شونډې سرې طبيعي نرۍ او ملا نرۍ قد، لوړ

يوور زړه رانه يې کې ليدو نظر يو په خوږوم سر مو به څه بس.

چې خو وې کتلې ورته مې به وخته څومره تر چې شوی پوه يم نه زه
خندا په ونيوم لاسه له مسيح چې کله شوم پوه ځان په وخت هغه
وويل يې کې خندا:

کوې همدلته هم شپه چې لکه يارو شا جګ

شوم راجيګ هم زه

کړ غږ ته ملالې انجلی کوچنی هغې:

درته کوې غږ مور چې راشه

ورسره شوه روانه هم هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ترخو.وې کړې خښې کې هغې په مې سترګې خو وم روان هم زه شوه پنا سترګو له مې

ته هيڅ زما خو وم ګرځولی ځايونو ډېرو په مسيح وروسته هغې له و نه پام نور هم

وه کې زړه او ذهن مې څېره ملالې د فقط

شو ماښام کې همدې په

کېږي سهار به کله چې وم وارخطا زه

ګورم ملاله بيا يوځل به زه او

دی نه سم چې شو پوه حالت په مې مسيح

وويل يې بڼه په ريشخند د نو:

ضربه دماغو دې غورځېدو په د چې لکه يې، فکرجن داسې خنګه يارو لېدلې.

وويل مې ورته راغله خندا هم ماته:

ووايم درته به څه مسيحه ياره.

شم ويده لږ چې يم شوې ستړی لږ فقط راباندې شوي ندي هم هيڅ کېږم ښه

وويل مسيح:

شه ويده ارامه په بيا وخوره ډوډۍ ده سمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړل همداسې هم ما

په پرېښودم نه ته خوب سترګو ملالې د پریوتم کې کټ کله چې خو شوم ویده سخته ډېره

دریمه برخه:

سهار وخته چې لمونځ مو وکړ او چاې مو وڅکه پرته له دې چې مسیح ته څه ووایم له کوره ووتم

وه لیدلې پکې مې ملاله چې شوم روان لور په پټي هغه د او

و لګیا کار په پکې سړی یو ورسېدم ته پټي چې

معلومیده ناک غصه ډېر ورایه له

.شوم تمه په راتګ د ملالې د لاندې چنار یو د وراندې لر پټي د هم زه

شوه سترګو تر څوک یو مې وروسته انتظار لر د

و نیولې کې څنګ خپل په یې منګی یو او ګنډه یوه

وګورم ورته ورځ ټوله غوښتل مې زړه چې راروانه ناز په داسې

ورکړه ته سړي موجود کې پټي په یې ګنډه هغه شوه نږدې چې ته پټي شوه روانه خواته خوړ د نوره او

شوم روان ورو ورو ورپسې هم زه

څو يو او ده ناسته کې څنګ ګودر د چې وليدل مې وروسته مزل لږ د وې ورسره هم نورې انجونې

و کې موقعيت ښايسته ډېر په ګودر

و باغ ښکلی يو ورته مخامخ وه تيره لويه يوه يې ته لورې يو

دوه يې ښايست ګودر د چې وه ونه توت د کې څنګ په ګودر ددې او و کړې چنده

وم ولاړ مخامخ ته ملالې پوله يوه په هم زه

راليدلی ملالې که او ښکاريده راته ملاله خو وم پټ نورو له هم څه که ورته زه او وه ناسته کې څنګ سره توت هغه ځکه شوم يې ليدلې هم وم ولاړ ترڅنګ پولې مخامخ

وې جوړې کار لاسي ښايسته په چې جامې افغانی ملالې ورځ دې په وې اغوستې

جامو يې بانجاني رنګ درلوده

ډېرې ښې ښکارېدې ورسره

ما هغې ته کتل

او ځان سره مې وويل:

يا خدايه ستا په درکې به څه کم شي که ملاله زما په لور راګوري

د همدې خبرې په ويلو سره يې سترګې زما په طرف راواړولې

زما بدن له ډېرې خوشحالی په لړزا شو

انسانه هم عجیبه مخلوق دی

یو انسان یې په ټول عمر یې نه وي لیدلی خو همدغه کس چې یو ځل وګوري لکه ټول ژوند یې چې ورپورې وتړل شي

زه یوې خبرې ته حیران شوم هغه دا چې ملالۍ هم ماته داسې کتل لکه د چا سترګې چې ډېرې په چا پسې ګرځېدلې وي او بلاخره یې هغه کس پیدا کړی وي

خو هغه خلک وایي کنه چې ړوند د خدایه څه غواړي خو فقط دوه سترګې

ما هم د ملالۍ دیدار غوښته او ومې کړ

خو اوس مې زړه نه کېده چې هغه دې یوه دقیقه زما له سترګو پنا شي

پدې کې ملاله پاڅېده او د کور په لور روانه شوه

او زما زړه یې هم له ځان سره یووړ

خواشینی د کور په لور روان شوم

په لاره کې د مسیح سره مخ شوم

ډېر ستړی ښکاریده

زه یې چې ولیدلم ښه راته په غصه شو

ویل یې:

ته چیرته تللې وې ها؟

ما دریسپي ټول ځایونه ولیدل

انسان خو یو چاته یو خبر وکړي چې دلته ځم

ما ورته وویل:

یاره ته ولې دومره غصه یې څه ماشوم خو نه یم چې ورک شم

خو هلک بیا هم غصه و

ورته مې وویل:

سمه ده یاره بیا داسې نه کوم

بیا چې چیرته تلم وایم یې درته

ته نو اوس مه غصه کیږه

مسیح وویل:

سمه ده دا ځل دې بښم خو که بیا دې داسې وکړل خوله درباندې ماتوم

ما ورته وخندل او ومې ویل:

سمه ده سمه ده

مسیح زیاته کړه:

ته خو خبر یې کنه چې مونږ ورور ته کوژدن کړې

ما ورته وویل:

هو خبر یم ولې کوم څه شوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېې ویل:

همدې هفته کې یې واده دی

ما ورته وویل:

یاره مسیحه ولا ډېر ښه وخت کې راغلو ښه

مسیح هم وخندل او د هو په بڼه یې سر وخوځاو

په بله ورځ بیا راغلم د ګودر طرف ته خو نن بیا هم نورې انجونې موجودې وې ورسره

خو نن ورځ ملالې هم په ما کې سترګې ښخې کړې وې

د یو منګي په ډکولو یې ډېر وخت تېر کړ

خو زه خوشحاله وم

ما ویل چې له هم ډېر وخت پرې تیر کړي ترڅو ښه ډېره یې وګورم

ملاله ددې لامل شوې وه چې له ما هر څه هېر شي چې زه د څه لپاره راغلې وم او څه باید وکړم

بس نور نو زما ذهن کې فقط یو څه و

هغه هم ملاله وه دا چې په ما څه راتلونکي دي له هغې هیڅ نه وه خبر.

خلورمه برخه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دي ورځې دوه ورځې وروسته د مسیح د ورور واده و.

خو په ټول کلي کې یې شه شور خوته د مسیح دوی له کوره

یاره د کلي واده بیل خوند لري

هره شپه به د هلکانو د سپلونو نوبت و

ښه په خوند به مو شپه تېروله

د نکریزو په شپه راته وویل شول چې کور ته به د شاه سره ننوځې او انجوني به درته په لاس نکرېزې ږدي

ددې خبرې په اوریدو ډېر وډار شوم

مسیح ته مې وویل یاره زه د ښځو منځ ته نشم تللی

مسیح ښه ډېر وخندل

او بیا د ټوکو په بڼه وویل:

عادله بچو ورشه د ټول کلي انجونې راځي شاید کومه یوه دې خوښه شي

ددې خبرې په اورېدو مې ملاله سترګو ته ودرېده

ورته مې وویل:

د کلي ټولې انجونې راځي؟

مسیح وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو راځي دا خو کوچنی کلی دی دومره ټول پکې داسې دي لکه يوه کورنی که چا کره ښادي وي ځوک کور کې نه پاتې کيږي ټول راځي او ګډون کوي

ما ورته وويل:

سمه ده چې داسې وي نو ورځم

مسيح مسکی شو او ويې ويل:

دغسې لږ زړور شه

ماښام وخت راورسيده

ما هم توره جوړه په تن کړې وه ورسره سپين رومال مې له غاړې چاپېره کړې و

ښه خواري مې په ځان کړې وه

مسيح وويل:

عادل جانه راځه چې ځو

زه هم روان شوم ورسره

دننه کور کې يې په يو کټ ښکلی پوخ هوار کړې و

او مخې ته يې ميز ايښی و

او په ميز نکريزې چې شمعې پکې بلې وې ايښې وې

زه، مسيح او د مسيح ورور لاړو او کټ کې کښيناستو

ما هم لکه د نادیداګانو پشان انجونو ته کتل ترڅو ملاله پکې پیدا کړم

اول خو مې پکې پیدا نکړه خو چې ښه ځیير شوم د کوټې باهر کونج کې ولاړه وه

او ماته یې کتل

ډېره ښکلې شوې وه

نن یې سور رنګ کې جامې کړې وې

مخ یې بیخي ځلا کوله

ما هم چې هغه پیدا کړه بیا مې نو بل طرف ته چیرته کتلی شو

پدې وخت کې یوه انجلی راغله ماته یې وویل چې لاس دې راکه

ما هم لاس ورکړ ترڅو نکریزې وکړي راته له نکریزو وروسته مې یو څه اندازه پیسې ورکړې

خو چې هغه مې له مخې لرې شوه ملالې ته مې پام شو غصه ښکاریده ماته یې راوکتل او نوره روانه شوه

زه هم له خپله ځایه جګ شوم

مسیح وویل:

چیرته روان شوې؟

ورته مې وویل:

یو کار لرم بیرته راځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم وویل :

سمه ده

زه په منډه په ملالې پسې روان شوم

د مسیح دوی د کور دوه دروازې دي

یوه یې کوڅې ته وتلې او بله د خوړ په لور ده

د خوړ په لاره فقط ښځې د اوبو راوړلو لپاره ځي

نور څوک خاص له هغې لارې استفاده نکوي

ملاله هم د خوړ په لاره له کوره ووته

ما هم موقع نه ضایع کوله

ورپسې ورغلم

له لاسه مې ونیوه

چې راویې کتل

غوښتل یې څه ووایي

ما یې هم په خوله لاس کېښوده یوې کوښې ته مې کړه

په یو لاس مې د هغې لاس نیولی و او بل لاس مې د هغې په خوله ایښی و

تر یو څو لحظو مې د هغې په سترګو کې ځان ډوب کړې و

بیا مې په قراره د هغې له خولې لاس لرې کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نږدې ورغلم

پوزه مې د هغې د پوزې د پاسته کېښوده او تندی مې ورسره وجنګاو

مونږ دواړو سترګې پټې کړې وې

خو یو د بل د زړه درزا مو اوریده

د هغې زړه ډېر په زوره زوره درزیده

په هماغه حالت کې مې ورته وویل:

ای لیونی په ما دې څه جادو کړی ها

د یو څه وخت وروسته لاس مې پرېښوده او ترې لرې شوم

همداسې مې ورته کتل

دې هم سترګې راپورته کړلې

ویل یې:

کړی ندی جادو ما فقط

نوره مسکی شوه او سر یې ښکته کړ

ما ورته وویل:

څه څه ته بیا ووایه

په لړزیدلي غږ یې وویل:

زه یوه ساده کلیواله جلی یم.

په دومره خبرو نه پوهېږم خو هو دومره درته ویلی شم چې له څه وخته چې مې لیدلی یې داسې راته ښکاري لکه کوم ورک څه چې مې پیدا کړي وي.

دې وخت کې نو ما فکر وکړ چې ټوله دنیا مې وګټله

خوا ته یې ورغلم

د هغې مخ مې په خپلو لاسونو کې ونیوه

ډېر ګرم و

تابه ویل چې تبې نیولې ده

غوښتل مې په مخ کې ښکل کړم

پوهه شوه

زما لاسونو نه یې ځان خلاص کړ او د کور په لور یې منډه کړه

زه هم مسکی شوم

شاته مې ورپسې غږ کړ:

سبا ګودر ته یوازې راشه ترڅو خبرې وکو

پنځمه برخه:

نور نو زه له ډېرې خوشحالی په هوا روان وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسيح خوا ته ورغلم

ويل يې ځنګه داسې خوشحاله ښكارې

ورته مې وكتل هغه مې هم له ډېرې خوشحالى په غېږ كې ونيو او ورته مې وويل :

ياره خوشحالي ده كنه

ځنګه به نه يم خوشحاله

هغه هم حيران حيران كتل راته

ويې ويل:

هو دا خو دې ريښتيا وويل

راځه چې ځو ديرې ته ټول په تمه دي

زه هم ورسره روان شوم

هغه شپه مې هم په يو ډول تيره كړه

په سبا مو ناوې راوړه او ټول مراسم مو خلاص كړل

په مازيګر بيا د ګودر په طرف لاړم

ومې ليدل چې ګودر كې ملاله يوازې وه

زه هم خوشحاله شوم ځنګ ته يې ور روان شوم خو چې پورته مې وليدل دوه انجونې له خپلو منګيو سره د ګودر په لور راتلې

ما هم ځان بيرته پټ ځاى ته ورساو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو دې انجونو ته مې ډېره غصه راتله

هسې يې ځان په کباب کې هډوکی کړ

زه ډېر په تمه شوم خو هغه انجونې نه تللې

اخر ملاله يوازې له ګودره روانه شوه

زه هم په لنډه لار د هغې مخې ته ورغلم

د يوې ونې شاته ودريدم

په قراره مې ورغږ کړ:

ملالې!!!!

هغې هم راوکتل

شاوخوا يې وکتل او بيا زما په لور راغله

دا ځل ما هم په لاس ورکولو روغبړ وکړ ورسره

ورته مې وويل:

څنګه يې؟

وېې ويل:

ستا يادونو ليونی کړې يم که نه نو روغه جوړه وم

بيا يې زياته کړه:

ای ته خو به له ما سره د ساعت تيرې فکر نلرې کنه؟

ما به خپلوې کنه؟

ورته مې وویل:

لیونۍ په هیڅ صورت دې بل چاته نه پرېدم

ریښتیا غوښتل مې ستاسو د کورنۍ په اړه معلومات واخلم درنه تر څو بیا په خیر جرګه ولېږم تاسې کره

هغه مسکۍ شوه او ویې ویل:

زما پلار محمد اکبر نومېږي

په کوم پتې کې چې ته هغه ورځ راوغوځېدې هغه زما د پلار و.

زمونږ جایداد ډېر دی

اووه وروڼه لرم

او یوه خور مې ده هغه هم کوژدن شوې ده

یو کاکا لرم خو له هغه سره زما د پلار څه دښمني ده

نو نه مې هغه کله لیدلې او نه مونږ کره راغلې

دا پورې کلا چې ګورې دلته زمونږ کور دی

زما پلار له چا ولور نه غواړي

ما هم وخندل او ورته مې وویل:

ولا دا اخیري خبره دې ډېره ښه وکړه

هغه هم مسکۍ شوه سر یې ښکته کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې پوښتنه کړه:

خا ته دې د ځان په اړه هم ووایه کنه

ما ورته وویل چې پلار مې محمد قاسم نومیږي

مخکې له دې چې نور څه ووایم هغې وویل:

زما د کاکا هم همدا نوم دی

ما ورته وویل چې کاکا دې چیرته اوسیږي

ویل یې نه پوهیږم

ما ورته وویل:

څنګه نه پوهیږې؟

یاره زه دې شک کې واچلوم

ستا د نیکه نوم څه دی؟

ویې ویل:

ابراهیم

شوه کیسه څه اوس نو دا چې شوم حیران هک

:یې ویل

وشو؟ څه

:وویل ورته ما

نوميده ابراهيم هم نيکه زما

مطلب ته زما د تره لور يې؟

هغه هم حيرانه وه

ورته مې وويل ځا ته لاړه شه زه معلومات کوم

هغه روانه شوه

يو څو قدمونو وروسته يې راوليدل او ويې ويل:

په ځان پام کوه

زه ورته مسکی شوم او ومې ويل:

ته هم په ځان پام کوه.

سبا بيا ګورو سمه ده

هغې وخندل او روانه شوه

خو زمونږ بدبختي لا شروع شوي نه وه.

شپږمه برخه:

ملاله چې کله کور ته تللې وه نو کورکې خور ته يې چې د راز ملګرې وه ويلي و:

خورې! فکر کوم عادل زمونږ د کاکا زوی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خور يې ورته ويلي و چې دا څنګه امکان لري هغوي خو کلونه کېږي چې له دې کلي تللي او بيا ندي راغلي

دوی په همدې خبرو کې و چې ورور يې د دوی ټولې خبرې اورېدلې وې

کوټې ته ورداخل شو او ملاله يې له ويښتانو ونيوله او ورته يې وويل:

دا عادل څوک دی؟

ملالې ورته وويل:

زه نه پوهېږم

ورور يې له ويښتانو پرېښوده او په ځمکه يې وغورځوله

او ورته يې وويل:

تا سره زما کار شته فقط لږه په تمه شه

نور له کوټې وتلې و

او ملاله يې همداسې په ژړا پرېښې وه

او خپلو ورونو سره يې دا خبره شريکه کړې وه

د ملالې يو ورور زه پيژندلم ځکه هغه هم زلمی و

خبره مې تر تره رسېدلې وه

هغه ورته ويلي و چې که ومو ليده ويې وژنی ترڅو د کلونو بدله واخلم د خپل ورور نه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم چې د مسيح دوی کور ته ورسېدم د مسيح له پلاره مې پوښتنه وکړه:

کاکا جانه تاسې خو دلته له ډېر پخوا اوسيږی

د محمد اکبر کاکا د کورنی په باره کې خو لږ معلومات راکړه

هغه راته حيران راوکتل

ما زياته کړه:

کاکا جانه شايد د کوم څه د معلومولو لپاره چې زه دلته راغلی يم هغه په همدوی پورې اړه ولري

مسيح په اوله ورځ خپل پلار ته زما د مشکل په اړه ويلي وو.

نو د مسيح پلار راته وويل:

دا محمد اکبر د ابراهيم کاکا زوی دی.

ابراهيم کاکا درې زامن درلودل

ډېره يوه خوشحاله کورنی يې درلوده

خو د ابرهيم کاکا د مرګ وروسته هر څه بدل شول.

خلک وايي چې يو ورور يې د جايداد لپاره بل ورور وواژه که څه هم هغه يو ډېر ښه هلک و

تعليم يې هم کړی و

خو بس شايد جايداد به څه جادو کړی و پرې

د قتل وروسته نور هغه له دې کلي تښتېدلې

او بیا چا ندی لیدلی

زما له وجود نه اروا لاړه

ځکه کوم ځوک چې ښار ته تللی او بیا ندی راغلی هغه خو زما پلار دی

د مسیح له پلاره مې د هغوی د نومونو پوښتنه وکړه

هغه وویل:

محمد اکبر خو پيژنې

بل يې محمد ظاهر و کوم چې ووژل شو

او ځوک چې لاړو د کلي هغه.... محمد قاسم نومېده

بس زه باوري شوم چې هغه مې پلار دی

خو په هیڅ صورت مې ذهن نه منله چې زما پلار به کوم ځوک وژلي وي

ددې د معلومولو لپاره باید زه ولسوالی ته تللی وای ترڅو پلار ته مې زنګ وهلی وای

ځکه دلته کلیو کې موبایلونه کار نکوي

اراده مې وکړه چې سبا د ملالې د لیدو وروسته هماغسې ځم ولسوالی ته ځکه ملالې ته مې ویلي و چې سبا ګورو سره

هغه مې په تمه نشوه پرېښوده

کله چې سهار شو مسیح ته مې وویل:

ځم ته طرف ولسوالی د زه

هغه وویل:

درسره ځم هم زه کوم هغه راسپارلې کار لږ مې پلار وکړه صبر

ما ورته وویل:

روانیږم زه کیږي نه صبر زما

ته ما پسې وروسته راځه

زه لاړم

هغه وویل:

سمه ده ته ځا زه هم درغلم

د ملالې دوی د کور په لار د هماغې پرونی ونې سره ودرېدم

غوښتل مې ملاله وګورم او لاړ شم

د یوې شیبې وروسته ملاله د خپل منګي سره راروانه وه خو ډېره وارخطا ښکاریده

چې راورسیده غږ مې پرې وکړ:

ملالې دلته راشه

هغې چې ولیدم رامنډه یې کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

منګی یې په څمکه کیښوده او په دواړه لاسونو یې زما مخ کلک نیو ما یې هم په مړوندونو لاسونه کېښودل هغې وویل:

قربان دې شم عادله لاړ شه له دې ځایه

ما ورته وویل:

څه شوي دي؟

هغې شاته وکتل په ریښتیا هم څو ځوانان لرګي په لاس زمونږ په طرف راروان وو.

ملالې له ما لاسونه چاپیره کړل

کلک یې ونیولم

په ژړا کې یې وویل:

که تا وژني نو ما دې هم ووژني درسره

د هغې لاسونه مې له ځانه خلاص کړل او ورته مې وویل:

په ما هیڅ هم نه کیږي ته د ګودر په لورې ژر لاړشه هله

هغې نه منله

زه روان شوم

چې ومې کتل هغې هم منګی راپورته کړې و او روانه وه خو سترګې یې ما کې ښخې کړې وې

اول څل و چې داسې په ژړا مې ولیده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېره سخته وه

خو بس زه هم د خورې په لور بیرته روان شوم ځکه مخامخ خو نشوم تللی

مرګ هسې هم زما په طرف راته او ما هم غاړه ورکړې وای نو کمعقلي وه

زه په بېړه خورې ته ښکته شوم

غوښتل مې ترې واوړم

خو دې وخت کې یو کس راباندې غږ وکړ:

عادله ودرېږه!

زه هم ودرېدم

وروسته مې بیا خیال شو چې ماته څه اړتیا وه چې درېدم خو روان به وای کنه

خو بس اوس مې غلطي کړې وه نوخبره

اوومه برخه:

هغوی ماته نږدې راغلل

ومې لیدل چې د ملالې ورونه دي

مشر ورور یې رانه پوښتنه وکړه:

خا نو ته د محمد قاسم کاکا زوی یې ها؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل:

هو زما پلار محمد قاسم دی

ویې ویل:

ته پوهیږې چې هغه څومره لوی جرم کړی؟

ما ورته وویل:

ما هم واوریدل

خو هغه هیچا هم ندی لیدلی چې هغه یې وژلی وي او نه تاسې کوم ثبوت لری

ددې خبرې په کولو سره مې په خوله یو زورداره سوک وخوړ.

ډیره غصه راغله

ددې لپاره چې د سوک بدل ورکړم هغه مې هم وواهه

خو له شانه چا ډیر سخت په سر ووهلم

پښو مې کار پرېښوده او په ځمکه راپریوتم

له شانه چا په ژړا زما نوم اخیسته او چیغې یې وهلې

حرکت مې نشو کولی

ډیر په سخته مې خپل سر د هغه اواز په طرف ورواړاو

ومې لیدل مې ملاله ده

ژاړي او زما په طرف په منډو راروانه ده

مخکې له دې چې ترما راورسېږي يو ورور مې ونيوله

اول يې په مخ ښه په زوره ووهله هغه چې په ځمکه پرېښوته ورور يې ورته وويل:

بې ناموسې، بې حيا زه پوهېدم چې ته حتمن دده ليدو ته راځې او دا چې هم هر ځای کې وي ته يې پيدا کولی شې مونږ ته

نوره يې هغه له ويښتو ونيوه او په کشولو يې د کور په طرف روانه کړل

هغې ډېر بد بد ژړل

له ځان سره مې وويل:

کاش چې زه مړ شوی وای خو ملاله مې داسې حالت کې نه وای ليدلې

هر څه زما له لاسه په هغې راغلل

له سترګو مې بې واره اوښکې رواني وې

مشر ورور يې راښکته شو

راته يې ولېدل

ورونو ته يې وويل:

تر هغه يې ووهی چې ساه يې نه وي وتلې

دې ظالمانو هم په لرګيو په سر ووهلم

زه نو بيا ځان ته نه يم پوه شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې مې سترګې خلاصې کړې ومې لیدل چې د ولسوالی په معاینه خانه کې یم

مسیح مې سرته ولاړ دی او سترګې يې له اوښکو ډکې دي

مسیح ته مې وویل:

مسیحه!

هغه چې ولیدل زه په هوښ راغلی یم:

نو ژر زما خوا ته راغی او ویې ویل:

قربان وروره شکر چې په هوش راغلې

ما ورته وویل:

زه چا دلته راوستم

مسیح وویل:

تاته خو مې ویلي و کنه چې ته ځا زه درځم

کار چې مې خلاص شو زه هم درروان شوم

کله چې خوړ ته ورسیدم ومې لیدل چې هغوی ستا په وهلو لګیا ما هم غږ پرې وکړ چې دلته څه خبره ده

هغوی هم زما په لیدو روان شول

کله چې نږدې درغلم ته په وینو کې پټ وې

ددې خبرې په کولو يې په سترګو کې بیا اوښکې راغلې

زياته يې کړه:

بيا مې ته په اوږه ترديې ځايه راوړلې

او هو کله چې ته يې هوښه وې ما دې پلار ته هم زنګ وواهه

هغه اوس د باندې ولاړ دی

ما ورته وويل:

مسيحه څه خو به دې ورته ويلي نه وي؟

هغه وويل:

نه ما ورته څه ندي ويلي

فکر مې وکړ ته يې ورته ووايې نو ښه به وي

ما ورته وويل:

سمه ده وروره غږ وکه ورته

هغه هم د هو په بڼه سر وخوځاو

پلار مې راغی سترګې يې سرې وې

راغی زه يې غېږ کې ونيولم

او په ژړا يې پيل وکړ

ويې ويل:

ما د همدې لپاره درته ويل چې مه ځه کلي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره څه حالت دربانديږ راغی

هغوی ډېر وحشیان دي

په هیچا رحم نلري

زه ددې خبرو په اوریدو ډېر حیران شوم

ورته مې وویل:

پلاره! تا ریښتیا زما کاکا وژلې؟

د پلار مې سترګې راووتې

ویې ویل:

دا درته چا وویل

اتمه برخه:

ما ورته وویل:

پلاره ټول کلی همدا وایي چې تاسې خپل ورور وواژه او له کلي وتښتېدای

په پلار مې سر وګرځېده

په خپل ځای کښېناست

ویې ویل چا چې ظاهر وژلی زه نه یم بلکې اکبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ظاهر وواژه او بیا یې غوښتل چې ما هم ووژني نو ځکه زه له کلي لاړم

او بیا ددې لپاره هیڅکله کلي ته رانغلم ځکه ما نه غوښتل چې د خپل ورور د قاتل مخ وګورم

او نه مې بیا دا جایداد پکار و

ددې خبرو په اورېدو زه نور هم حیران شوم

چې اخر دا څه روان دي

آیا په ریښتیا زما پلار څوک ندي وژلي؟

که یې نه وي وژلی نو آیا اکبر کاکا تمثیل کوي؟

او که هغه هم بې ګناه دی؟

که هغه هم بې ګناه وي نو بیا ظاهر کاکا چا وژلي؟

پلار مې هماغسې ناست و چې زما ذهن ته یوه پوښتنه راغله

پلار ته مې وویل:

پلاره! ته څنګه پوهېږې چې ظاهر کاکا د اکبر کاکا په لاس وژل شوی؟

پلار مې وویل:

زمونږ د کلي مشر ایوب کاکا راته وویل

د پلار له مرګه وروسته هغه د کلي مشر شو

زمونږ د پلار تر ټولو نږدې ملګری و

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه زمونږ کور ته د ماښام وخت کې راغی او ویې ویل چې ظاهر مړ شوی

ته هم ژر ځان وباسه که نه نو تا هم وژني

ما هم پرته له تا څوک نه درلودل ته هم فقط دوه کلن وې

او ورور مې لوی لوی زامن درلودل

نو ځکه په هماغه ماښام له کلي ووتو

ما مسیح ته غږ کړ:

مسیحه دا ایوب ژوندی دی او که نه؟

هغه وویل:

له څو کلونو راهیسې د مرګ په بستر پروت دی خو مړ ندی تراوسه.

ورته مې وویل:

مسیحه ما پورته کړه چې د ایوب کاکا کور ته ځو

مسیح وویل:

داسې امکان نلري ستا زخمونه تراوسه تازه دي ته باید لږ ارام وکړې

ما ورته وویل:

دا نو د ارام وخت ندی

زه چې په راپاڅېدو کې شوم نو ملاله مې ذهن ته راغله

زړه مې په درزیدو شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسيح ته مې پټ وويل:

مسيحه! ملاله به ښنګه وي

هغه وويل:

هغه يې ورونو كور كې په يو اتاق كې بندي كړې ده خو تشويش مه كوه هغه ښه ده

اوس نو د ريښتيا معلومول يوازينى لار وه چې ملاله مې پرې ژغورلى شوه

له خپل ځايه راپاخيدم

مسيح مې له لاسه ونيوه

پلار مې هم راسره روان شو

لاره كې مو خو ځايه دمه وكړه

خو ځان مو د يو زوړ كور دروازې ته ورساو

مسيح وويل:

هغه همدلته اوسيږي

دروازه مو ټک ټک كړه

يو كوچنى هلک راووت

مسيح ورته وويل:

د ايوب كاكا سره مو كار دى

هغه وويل:

راځی

مونږ هم کور ته وردننه شو

ډېر یو زوړ او کوچنی کور و

یوه کوټه یې درلوده هغه هم ډېره خرابه شوې وه

هلک هم مونږ هغې کوټې ته دننه کړو

کوټه کې تیاره وه

او یو ډول بوی هم پکې و

هغه هلک لاړ او کړکی یې خلاصه کړه

چې ومې لیدل یو ځوک چې په خوله کې یې یو غاښ نشته او ډېر کمزوری دی په کټ کې د یوې شړېنې کمپلې لاندې پروت و

زما پلار یې چې ولیده ویې پېژنده

په لړزېدونکي اواز کې یې وویل:

قاسمه دا ته یې؟

پلار مې ورته وویل:

هو کاکا زه یم

هغه بوډا سړي یو سوړ اسویلی له خولې وویسته او ویې ویل:

دا څو کلونو راهیسې ستاسې په تمه یم

اکبر چیرته دی؟

ورته ووایه چې راشي زه باید ډېر یو ضرور خبره تاسې ته وکم.

مسیح ته مې وویل:

ورور جانه که کولې شې اکبر کاکا مې راضي کړه او دلته یې راوله

مسیح هم ومنله

یو لس دقې وروسته مسیح او اکبر کاکا یوځای راغلل

کاکا چې مې پلار ولیده نو ډېره په غصه شو

غوښتل یې چې غاړې ته یې لاس ورواچوي وي

خو مسیح کلک نیولی و

ما ورته وویل:

کاکا صبر وکړه

یو ځل پریده چې په هر څه پوه شو بیا چې څه کوې هغه وکړه.

کاکا مې هم کیناسته

هغه بوډا سړي په خپل لړزیدلي غږ کیسه داسې شروع کړه:

زه او ابراهیم نږدې ملګري و

ډېر وخت به مو یوځای تیراو

هغه به هرچا ډېر ګران

اول په ما هم ډېر ګران و خو کله چې د کلي د مشرى خبره راغله نو ما غوښتل چې د کلي مشر شم

نو کله چې خبر شوم ابراهيم هم همدا اراده درلوده

کله چې د کلي له خلکو پوښتنه وشوه هغوى ابراهيم انتخاب کړ

په زړه کې مې ورته کرکه پيدا شوه

خو هيڅ مې هم نشو کولى

وخت تيريده او ابراهيم ضعيفه کېده

خو تاسو يعنى زامن يې را لوى شوى

زه پوهېدم که ابراهيم مړ هم شي بيا به زما زامنو ته ستاسې له امله د مشرى موقع نه وي

د ابراهيم د مرګ په دوهمه ورځ زه ملک وټاکل شوم

خو زما کينه هماغسې زړه کې وه

ددې په فکر کې شوم چې داسې څه وکم چې تاسې د خپلو زامنو له لارې لرې کم

له ډېر فکر وروسته مې ذهن ته يو څه راغلل

ظاهر کوچنى و

او زما د زامنو ملګرى هم و

زوى ته مې وويل چې هغه زمونږ د کور شاته سمخې ته راوغواړه

کله چې ظاهر راغی نو

خپلو کسانو ته مې وویل چې ویې وژنی

کله چې یې هغه وواژه نو زه د قاسم کور ته لاړم ورته مې وویل چې اکبر ظاهر وژلی او تا هم وژني

هغه مې له کلي وویسته

زه هم لاړم او د ظاهر مړی مې راواخیسته او د اکبر کور ته لاړم ورته مې وویل چې قاسم خپل ورور وژلی او له کلي تښتیدلی

پدی توګه

یو مې وواژه

بل مې له کلي وویسته

او بل مې د بدلي په اورکې پرېښوده

ددي خبرو وروسته هغه بوډا په ژړا پیل وکړ او ویې ویل:

خو دا هرڅه چې مې د چا لپاره وکړل هغوی زه دلته مرګ ته پرېښودم

او لاړل رانه

په میاشتو هم زما لیدو ته نه راځي

دغه کوچنی هلک یې راته نیولی

او په تمه دي چې کله به زه مړ کېږم

خو ما دومره ډېر ګناهونه کړي چې مرګ هم نه راځي اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چې دا خبرې خلاصې کړې زما پام پلار او کاکا ته مې شو

هغوی هم ژړل

یا به یې خپل قسمت ته ژړل او یا هم خپلې کمعقلی ته

ځکه پرته له دې چې په اصلي خبره پوه شي یو له بل سره یې دښمني کوله

اکبر کاکا پورته شو

او پرته له دې چې څه ووايي روان شو

پلار مې هم خاموشه و

یو څه پیسې یې له جیبه راووستې او د بوډا سرې د بالښت سره یې کېښودی

مسیح او پلار مې زه له لاسه ونیوم او روان یې کړم

په لاره کې مې پلار راته وویل چې باید ښار ته لاړ شو او د یو روغتون نه لیدنه وکړو

ما ورته ډېر وویل چې زه ښه یم خو پلار مې نه منله

کله چې ولسوالی ته ورسیدو

مسیح په اوږه مې لاس کېښوده او غوږ کې مې ورته مې وویل:

وروره د ملالې په اړه معلومات وکړه او بیا ماته ووایه سمه ده.

هغه هم وویل چې سمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم د ملالې د فکرونو سره د ښار په طرف روان شوم....

نهمه برخه:

پلار مې په ښار کې یو لوی روغتون ته بوتلم

هغوی هم زما ټول معاینات وکړل

او پلار ته مې یې وویل:

کومه خاصه خبره نه ده تپ یې لږ ژور دی دوا په وخت ورکوی ډېر ژر به ښه شي پخیر

نور مونږ هو د کور په لور روان شو

کله چې کور ته لاړم نو مور مې زما له حالت نه وه خبره

چې یې ولیدم رنګ یې ژېړ شو

کلک یې غېږ کې ونیولم او چیغې یې کړې:

په تا څه شوي دي زویه؟

ته ولې داسې حالت کې یې؟

چا داسې کړي درسره؟

ما ورته وویل:

مورې ارامه اوسه اوس بیخي ښه یم.

پلار مې هم ورته وویل چې اوس ښه دی

ښه موريې زه به مې کوټې ته لاړ شم لږ ارام به وکم

هغې وويل:

سمه ده زويه راځه

زه چې کوټې ته لاړم مور مې راباندې کمپله هواره کړه

په سر يې ښکل کړم او نوره له کوټې لاړه

ما هم خپل موبايل راواخيسته

مسيح ته مې د زنګ وهلو هڅه وکړه خو موبايل يې کار نه کاو

ما هم موبايل ځان سره نږدې کېښوده او د مسيح د زنګ په تمه شوم

ځکه بله لار مې نه درلوده

په همدې انتظار کې مې سترګې خوب وړې وې

د زنګ په ټالی را جيګ شوم

ومې ليدل چې مسيح و

ژر مې جواب ورکړ

اوله خبره مې همدا وه چې:

مسيحه ملاله څنګه ده؟

هغه وويل:

هغه اوس ښه ده

خور مې نن ګودر کې ليدلې وه

ويل يې چې مخ يې پټ کړی و

خو سترګې يې معلومېدې

شنې وې

مسيح خبرې کولې او زه ژړا نيولی وم

ورته مې وويل:

خير دی وروره ماته د ملالې په اړه احوال راکوه سمه دهاندلی

هغه وويل:

سمه ده ورور جانه

نور مې زنګ کټ کړ

ورځې تيرېدې

پوهنتون هم شروع شو

مسيح هم له کلي راغلی و

ټوله ورځ به ورسره ناست وم او د ملالې په اړه به مې خبرې کولې ورسره

هغه راته يوه ورځ وويل:

ياره عادله ته هم ډېر چالاکه وختې ښه ,ستا دومره يو ځوک خوښه شوې وه او آن زه درباندې پوه هم نشوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو خفه هم يم درنه

تا نو ولې له ما پټوله

په ما دې باور نه درلوده؟

ما ورته وويل:

نه ياره په تا خو له خپل ځان نه هم ډېر باور لرم

خو خبره دا وه چې زه هيڅ نه پوهېدم څه کوم او څه بايد وکړم

ټول حواس مې له هغې سره و او اوس هم دي

مسيح زياته کړه:

ښه ته خو داسې بې غمه ناست يې که بل څوک يې درنه خپله کړي بيا؟

ما ورته وويل:

داسې خبرې مه کوه ياره

زه به مړ شم که هغه د بل چا شوه

مسيح وويل:

خا نو اوس څه اراده لرې؟

ورته مې وويل:

يو فکر کوم بيا يې وايم درته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورته چې راغلم په همدې فکرونو کې وم چې مور مې راغله راته یې وویل:

پخیر راغلې عادله زویه!

څه خبره ده خفه معلومیږې

ما ورته وویل:

مورې که زه له تا کوم څه وغواړم کوې یې؟

مور مې وویل:

هو ته یې یو ځل ووایه

ما ورته وویل:

زه چې کلي ته تللې وم زما یو څوک خوښه شوې

او که هغه د بل چا شوه زه مړ کیږم

غواړم خپله یې کړم

ته راسره مرسته کوې؟

مور مې وویل:

خو څوک ده دا جلی

د چا لور ده؟

ما ورته وویل:

د اکبر کاکا لور

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور مې حيرانه شوه ويې ويل:

دا ته څه وايې

لسمه برخه:

ما ورته وويل:

ګوره مورې يوه لاره پيدا کړه او پلار ته مې ووايه

مور مې وويل:

اوس خو يې ترمنځ دښمني هم نشته خو بيا هم ستا له پلاره وېرېږم

خو زه ستا لپاره يوه لاره پيدا کوم

ورته مې وويل:

هله نو مورې دا کار راته کړه ټول عمر به دې احسانمند اوسم

مور مې وويل:

ښه ته لاړ شه يو څه وخوره زه څه فکر کوم

په سبا سهار مې مور راته وويل چې پلار دې غږ کوي درته

زه هم ورغلم

پلار مې وويل:

کېنه زويه د يو څه مشوره کوم درسره

ما ورته وويل:

ووايه پلار جانه

پلار مې وويل:

بيګا دې مور يوه ډېره ښه خبره کړې راته

خو زه نه پوهيږم چې ستا به خوښه شي او که نه

مور دې وويل چې اوس خو دې زمونږ دښمني د اکبر کاکا سره دښمني ختمه شوې نو ددې لپاره چې اړيکې مو نورې هم ښې شي که د هغوی سره خپلوي وکړو نو ښنګه به وي

ما ورته وويل:

زه پوه نشوم پلاره

پلار مې وويل:

زما هدف دادی که چيرته د اکبر کاکا لور دې تاته وغواړو ته خو به کوم مشکل نلرې ؟

زما نو زړه له ډېرې خوشحالی په ټوپونو شو

خو پلار ته مې فقط دومره وويل:

پلار جانه ښنګه چې تاسې ته مناسب او صحي ښکاري هماغسې وکړی

زه ستاسې په هره فيصله راضي يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار مې وويل:

بيا نو ډېره ښه ده

زه او مور به دې همدې هفته کې کلي ته لاړ شو

زه نور روان شوم

له کوټې چې ووتم مور مې کلکه غېږ کې ونيوه

لاسونه مې ورته ښکل کړل هغه هم خوشحاله وه

دا ورځې داسې تېرېدې لکه يو کال

همدا به مې ويل چې کله به مې مور دوی ملاله زما په نوم کوي

خو يو بل تشويش هم راسره و

هغه دا چې د ملالې ورونه زمونږ په مينه پوه شوي وو

او زمونږ د پښتنو خو دا عادت دی چې پوه شو دا دوه کسان يو له بل سره مينه لري بيا نو چې په هر قيمت کيږي بېلوو يې

همدې خبرې ډېر زوروله

خو بيا مې هم دعا کوله چې

يا الله ته يې په زړه د رحم اوبه توی کړې ترڅو زما پلار ته انکار ونه کړي

بلاخره هغه ورځ راورسېده

مور او پلار مې د سوغاتونو سره د کلي په لور روان شول

خور مې هم له ځان سره بوتله

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نو کور کې د خپلو فکرونو سره يواځې پاتې شوم

ددې لپاره چې دا فکرونه مې ونه خوري مسيح مې کور ته راوغوښته

شپه راسره هغه وکړه

په سبا د جمعې مبارکه ورځ وه

داسې يوولس بجې شاوخوا به وې چې پلار مې زنګ وواهه

ويې ويل:

پخير درځو نن زويه

کړ قطع زنګ يې نور

دی شرم کولی نشم هم پوښتنه چې شوم حيران نو اوس

راته ويل ونه هم مې پلار او

ويل ونه څه يې خو ځکه ورکړې نده يې حتمن چې وخوړه مې زړه په

شو درد مې سر په

وکړم څه چې وم پاتې حيران هک

يوولسمه برخه:

يو څو ساعته وروسته مې پلار دوی راورسېدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار مې زنګ وواهه چې هلکه ګېټ خلاص کړه

زما نو وضعه ډېره خرابه وه خو بیا هم ورغلم

ګېټ مې خلاص کړ پرته له دې چې څه ووایم روان شوم

خور مې شاته راپسې غږ کړ:

وروره دستمال دې نګورې؟

په خپل ځای ودرېدم

ټولو ته مې کتل

پلار مې وویل:

مونږ ټولو ته دې مبارک وي

مور مې په خندا کې وویل:

راځه کور ته چې ننوتو ټوله کیسه درته کوم

مور مې کیسه داسې شروع کړه:

کلي ته چې راړو ستا د کاکا دوی کور ته ورغلو

ډېر په درنه سترګه یې ولیدل راته

پلار دې ورته د شپې د خپلوی خبره یاده کړه

کاکا دې وویل چې خبره خو دې ښه ده خو صبر زه مشوره کوم

سهار ټولو ورسره موافقه کړې وه

او دستمال يې راکړ

او هو پلار ته دې ما ويلي و چې درته ونه وايي

ورته مې وخندل

زړه کې مې ويل چې زما زړه خو وويسته خو بس څه به ووايم درته

له دې وروسته مې بيا کوژدن وشوه

اوس نو ددې خدای وهلي پوهنتون د ختميدو په تمه دي ترڅو ملاله زما کړي

دومره جدايي!

خو خير الله به يې تيره کړي

دا خبره مې زړه ډېر خوشحاله کوي دا چې ملاله زما ده فقط زما........

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library